

Oare cum se raportau cei mai geniali și mai creativi oameni la societatea și la civilizația umană? Era oare creativitatea o nevoie personală a lor, indiferent de tot restul, sau simțeau ca scop al acestei activități nevoia de a contribui cumva la fericirea umană prin rezultatele potențiale? Sau, au combinat aceste două aspecte la un mod variat?

Pentru o existență demnă de un intelect uman, evident că viața are nevoie de satisfacerea nevoilor sale de bază la un mod cât de cât rezonabil, iar apoi ar urma ceea ce cu adevărat contează pentru o astfel de ființă... intelectualizată. A oferi comunității ceea ce ai cel mai de preț – teoretic ar trebui să fie miza existenței oricărui om – mai cu seamă dacă nu este din categoria celor care nu cuvântă; un fel de compensare a privilegiului de a trăi în societatea umană, așa cum este ea, cu bune și cu rele, dar oricum mult mai multe bune.

În cazul intelectualilor, savanților și artiștilor adevărați – nu a celor care se camuflează sub astfel de titluri dar nu mai au nimic viu în suflet, cele mai relevante realizări sunt ideile, creațiile intelectuale, artistice; acest tip de ființă intelectualizată ar avea tendința de a considera capodoperele de acest gen ca fiind cele mai importante produse ale unei vieți umane; evident, nu doar a le crea este relevant, ci a le pune la dispoziția societății... a oferi acces la ceea ce te preocupă, la modul sincer, chiar dacă acele subiecte nu sunt “mainstream”, “politically correct”, “trendy” șamd... așa cum este în general cu ceea ce este nou, eventual fiind cu câteva generații sau secole înainte de respectivul moment istoric. Cum a fost cu modelul heliocentric... și ideea că Soarele este o oarecare stea dintre cele multe... constatare pentru a cărei afirmație Giordano Bruno a fost ars pe rug... unul dintre multele victime ale obscurantismului religios care a impus tăcere și care infectează și azi mințile celor îndoctrinați. Cam cum a fost abordarea pe care o avea de asumat public spre exemplu Darwin, când vezi că și acum, după atâta vreme, marile mase de oameni și inclusiv mulți din elite sunt la un nivel intelectual atât de jalnic încât ar face orice să nege evidențele. Oricum, un intelect genial care se manifestă creativ în domeniul biologiei, astronomiei, fizicii șamd, nu creează direct pentru marile mase de oameni... mult prea primitivi pentru a îl înțelege și peste secole... ci pentru câțiva aleși care se pot ridica în sfere unde plebeii nu vor avea acces niciodată; dar, indirect, prin inovațiile tehnice și medicale care devin posibile pe baza creativității științifice fundamentale, aceste genii contribuie în mod fundamental la bunăstarea oamenilor... a hoardelor care niciodată nu vor putea să înțeleagă cam ce datorează unuia care a inventat un vaccin sau a celor care au permis crearea tehnologiei de comunicații satelitare.

Îmi aduc aminte de exemplul metaforic de a da un pește omului înfometat... pentru a rezolva azi problema... sau a îl învăța să pescuiască... contribuind la rezolvarea problemei pentru o întreagă viață. Cam banalizat exemplul acesta, dar atinge cumva esența din domeniul științei și artelor: a deschide ochii celor care pot să vadă, a le da modalități de interpretare demne de elite intelectuale din epoca istorică de moment.

Bănuiesc că îți dai seama că acest tip de personalitate nu are nevoie de cineva care “să îl ponteze”, să verifice dacă muncește sau nu, să îi impună reguli... deci nu doar că nu are nevoie de șefi ci nici măcar nu ar suporta idea. Libertatea de gândire și de acțiune trebuie să îi caracterizeze fiecare

secundă... altfel sigur moare. Îți dai seama că acest tip de personalitate nu prea poate avea mare respect nici în societatea actuală, care deși vorbește despre libertate, de facto ridică un milion de bariere în calea ei, milioane de reglementări care să închidă orice acțiune în cutiuțe ermetice... iar acolo unde nu se poate impune “legea” dictată de mafiile de interese, acolo se ridică voalul ciudat al marginalizărilor sub influența unui presupus “political correctness”...

Cam cum trăiește artistul sau savantul? Cam greu. Dacă vezi marile realizări ale civilizației umane pe plan științific, artistic, intelectual, ele nu au fost aproape niciodată “cost-eficiente”, “succese economice”, de multe ori nu au fost nici măcar apreciate de ceilalți oameni ai momentului, incapabili să perceapă importanța acestor realizări, mult prea primitivi pentru a percepe valoarea unei idei. Mulți dintre creatorii care au realizat marile valori au fost marginalizați, uneori arși pe rug, alteori au murit în sărăcie și foame; dar, ceea ce a produs intelectul lor este seria de piloni structurali pe care există civilizația umană actuală așa cum o vezi; de la becul electric la modelul heliocentric, de la poemele lui Francois Villon la picturile lui Van Gogh... de la crearea de vaccinuri și alte realizări biologic-medice până la conturarea ideilor care ulterior au permis dezvoltarea tehnologiilor spațiale sau computerelor, a tehnologiilor de comunicații... mult prea multe au fost create în acest fel. Ele sunt produsele geniilor care și-au dat toată viața, energia, pentru o idee... oameni care au trăit în sfere intelectuale înalte, dar care în general nu au primit onoruri, nu au acumulat averi – de multe ori au fost înjosiți și târați prin mizerie de escrocii politico-religioși ai momentului. Din câte pare, nu prea erau integrați în societate, deși unii erau recunoscuți la valoarea lor, cum au fost Einstein, Goethe, Michelangelo. Aceste genii nu au avut palate aurite cum ajung să aibă unii oieri, nu au avut 6 case, nici din banii moșteniți de la mătușa Tamara, nici din banii adunați din meditații. Au avut ghinion.

© dr. Peter Lengyel

PS. Un caz recent legat de o afirmație (sau o serie de idei despre subiecte sensibile) care nu erau politically correct este cel al biologului de renume mondial – Dr. James Watson, cel care în 1963 a primit Premiul Nobel pentru descoperirea structurii dublu-eliceidale a ADN... iar ulterior a devenit “non-persoană”... un fel de nimeni. Își are și societatea actuală modalitățile ei de „a îi arde pe rug” – live – pe cei care nu se conformează cutumelor momentului. Există tot felul de subiecte care “nu trebuie” să fie cercetate, analizate, despre care nu se pot face afirmații... decât dacă vrei să mori.

AUTOR © [dr. Peter Lengyel](#)

Filantropia intelectuală (autor dr. Peter Lengyel)

Scris de dr. Peter Lengyel

Sâmbătă, 13 Decembrie 2014 19:02 - Ultima actualizare Duminică, 14 Decembrie 2014 18:58

SURSA: [dr. Peter Lengyel Blog](#)